

Sygn. akt II K 710/16

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 maja 2017 roku

Sąd Rejonowy w Jędrzejowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Beata Pater

Protokolant: Anna Żurek

w obecności: b/u

po rozpoznaniu w dniach 28 luty 2017 roku, 11 kwietnia 2017 roku, 26 maja 2017 roku

sprawy T. P. syna J. i A. z domu S.

urodzonego (...) w J.

skazanego :

I. wyrokiem Sądu Rejonowego w J. z dnia 16 lipca 2014 roku **sygn. akt II K 289/14** za:

- przestępstwo z art. 178 a § 4 kk popełnione w dniu 5 kwietnia 2014 roku na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 4 lata , grzywnę w rozmiarze 40 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości stawki dziennej na kwotę 20 złotych , orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat , orzeczono świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy postpenitencjarnej w kwocie 400 zł. , postanowieniem Sądu Rejonowego w J. z dnia 5 kwietnia 2017 roku w sprawie II Ko 293/17 zarządzono wykonanie warunkowo zawieszonych kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie II K 289/14 , orzeczono , że wymierzona kara grzywny nie podlega wykonaniu , zaś kara pozbawienia wolności ulega skróceniu o 40 dni w zamian za uiszczone 40 stawek dzienne ;

II. wyrokiem Sądu Rejonowego w J. z dnia 7 listopada 2014 roku **sygn. akt II K 474 /14** za

- przestępstwo z art. 178a § 1 kk popełnione w dniu 14 czerwca 2014 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 4 lata, orzeczono grzywnę w wymiarze 40 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych , w okresie próby oddano skazanego pod dozór kuratora oraz zobowiązano oskarżonego do powstrzymania się od nadużywania alkoholu , orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat oraz świadczenie pieniężne w kwocie 300 zł ; postanowieniem z dnia 1 sierpnia 2016 roku w sprawie II Ko 704/16 zarządzono wykonanie kary 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie II K 474/14 , na podstawie art.72 § 2 kk orzeczono , że kara grzywny w wysokości 40 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości stawki dziennej na kwotę 20 złotych nie podlega wykonaniu , na podstawie art. 63 par. 1 kk na poczet zarządzonej kary pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 15 czerwca 2014 roku do dnia 16 czerwca 2014 roku , którą to karę oskarżony odbywał od 14 stycznia 2017 roku do dnia 23 czerwca 2017 roku;

III. wyrokiem Sądu Rejonowego w J. z dnia 12 maja 2015 roku **sygn. akt II K 177/15** za:

- przestępstwo z art. 244 kk popełnione w dniu 7 marca 2015 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby wynoszący 3 lata, orzeczono karę grzywny w rozmiarze 30 stawek

dziennych pyzy ustaleniu wysokości stawki dziennej na kwotę 30 zł. , dnia 6 października 2016 roku wykonano karę grzywny ;

IV. wyrokiem Sądu Rejonowego w J. z dnia 1 marca 2016 roku **sygn. akt II K 699/15** za:

- przestępstwo z art. 178a § 4 kk popełnione w dniu 27 września 2015 roku na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczono środek karny w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych; orzeczono świadczenie pieniężne w wysokości 10.000 zł. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, którą oskarżony odbył od dnia 19 maja 2016 roku do 14 stycznia 2017 roku ;

orzeka:

I. na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 kk, art. 569 § 1 kpk w brzmieniu sprzed zmiany wprowadzonej ustawą z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy-kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015 roku. poz.369) w zw. z art.19 ust.1 powołanej ustawy kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone T. P. w wyroku Sądu Rejonowego w J. wymienionym w punkcie I (sygn. akt II K 289/14) oraz w wyroku Sądu Rejonowego w J. wymienionym w punkcie II (sygn. akt II K 474/14) łączy i jako karę łączną wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 577 kpk na poczet wymierzonej w pkt. II kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu T. P. okresy kary dotychczas odbytej w sprawie o sygn.akt II K 474/14 ;

III. na podstawie art. 85 kk, art. 86§ 1 kk, w zw. z art. 90§2 kk w brzmieniu sprzed zmiany wprowadzonej ustawą z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy-kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015 roku. poz.369) w zw. z art.19 ust.1 powołanej ustawy orzeczono T. P. środki karne w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczono w wyroku Sądu Rejonowego w J. z dnia 16 lipca 2014 roku w sprawie sygn. akt II K 289/14 i w wyroku Sądu Rejonowego w J.z dnia 7 listopada 2014 roku w sprawie sygn. akt II K 474/14 łączy i jako łączny wymierza mu środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat ;

IV. na podstawie art. 576 § 1 kpk orzeka , iż w pozostałym zakresie nieobjętym niniejszym wyrokiem łącznym wskazane w punkcie I i III sentencji wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu ;

V. na podstawie art. 572 kpk umarza postępowanie w pozostałej części;

VI. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (Dz.U. Nr 16 poz. 124 ze zm.) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. B. kwotę 206,64 (dwieście sześć 64/100) złotych tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego z urzędu;

VII. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia skazanego w całości od zapłaty kosztów sądowych, którymi obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 710/16

UZASADNIENIE

W dniu 6 grudnia 2016 roku Zakład Karny w P. na podstawie art. 12 b kkw zawiadomił tut Sąd o zaistnieniu warunków do wydania wyroku łącznego wobec skazanego T. P. .

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

T. P. został skazany :

I. wyrokiem Sądu Rejonowego w J. z dnia 16 lipca 2014 roku **sygn. akt II K 289/14** za:

- przestępstwo z art. 178 a § 4 kk popełnione w dniu 5 kwietnia 2014 roku na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 4 lata , grzywnę w rozmiarze 40 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości stawki dziennej na kwotę 20 złotych , orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat , orzeczono świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 400 zł. , postanowieniem Sądu Rejonowego w J. z dnia 5 kwietnia 2017 roku w sprawie II Ko 293/17 zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie II K 289/14 , orzeczono , że wymierzona kara grzywny nie podlega wykonaniu , zaś kara pozbawienia wolności ulega skróceniu o 40 dni w zamian za uiszczony 40 stawki dzienne ;

II. wyrokiem Sądu Rejonowego w J.z dnia 7 listopada 2014 roku **sygn.akt II K 474 /14 za**

- przestępstwo z art. 178a § 1 kk popełnione w dniu 14 czerwca 2014 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 4 lata, orzeczono grzywnę w wymiarze 40 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych , w okresie próby oddano skazanego pod dozór kuratora oraz zobowiązano oskarżonego do powstrzymania się od nadużywania alkoholu , orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat oraz świadczenie pieniężne w kwocie 300 zł ; postanowieniem z dnia 1 sierpnia 2016 roku w sprawie II Ko 704/16 zarządzono wykonanie kary 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie II K 474/14 , na podstawie art.72 § 2 kk orzeczono , że kara grzywny w wysokości 40 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości stawki dziennej na kwotę 20 złotych nie podlega wykonaniu , na podstawie art. 63 par. 1 kk na poczet zarządzony kary pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 15 czerwca 2014 roku do dnia 16 czerwca 2014 roku , którą to karę oskarżony odbywa od 14 stycznia 2017 roku do dnia 23 czerwca 2017 roku;

III. wyrokiem Sądu Rejonowego w J. z dnia 12 maja 2015 roku **sygn. akt II K 177/15 za:**

- przestępstwo z art. 244 kk popełnione w dniu 7 marca 2015 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby wynoszący 3 lata, orzeczono karę grzywny w rozmiarze 30 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości stawki dziennej na kwotę 30 zł. , dnia 6 października 2016 roku wykonano karę grzywny ;

IV. wyrokiem Sądu Rejonowego w J. z dnia 1 marca 2016 roku **sygn. akt II K 699/15 za:**

- przestępstwo z art. 178a § 4 kk popełnione w dniu 27 września 2015 roku na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczono środek karny w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych; orzeczono świadczenie pieniężne w wysokości 10.000 zł. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, którą oskarżony odbył od dnia 19 maja 2016 roku do 14 stycznia 2017 roku .

Skazany T. P. karę odbywa w systemie zwykłym.

Zdegradowany z zakładu karnego półotwartego do zamkniętego. Wycofany z zatrudnienia po ujawnieniu , że spożywał w pracy alkohol. Przejawia skłonności do nadużywania alkoholu. W związku z powyższym prognoza kryminologiczno-społeczna jest negatywna.

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie:

dokumentów z akt spraw o sygnaturach : II k 474/14 , II K 699/15, IIK 289/14 II K. 177/15, informacji z K. k. 8-9, opinii o skazanym wraz z informacją o odbyciu kar z poszczególnych spraw k.10 , odpisu wyroku Sądu Rejonowego w J. z dnia 16 lipca 2014 roku w sprawie IIK 289/14 (k.12), odpisu wyroku Sądu Rejonowego w J. z dnia 7 listopada 2014 roku w sprawie II K 474/14 (k. 13) , odpisu wyroku Sądu Okręgowego w K. w sprawie IXKa 312/15 (k.14-15) , odpisu postanowienia z dnia 1 sierpnia 2016 roku w sprawie II Ko 704/16(k.16), odpisu wyroku Sądu Rejonowego w J. z dnia 12 maja 2015 roku w sprawie II K 177/15 (k.17), odpisu wyroku Sądu Rejonowego w J.z dnia 1 marca 2016 roku

w sprawie II K 699/15 (k.18) , odpisu postanowienia Sądu Rejonowego w J. z dnia 5 kwietnia 2017 roku w sprawie II Ko 293/17 (k.38)

Sąd zważył, co następuje :

Na wstępie zauważyć należy , że zgodnie z treścią art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych ustaw (Dz.U. z 2015 r., poz. 396), znowelizowanych przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego dotyczących zbiegu przestępstw oraz łączenia kar i środków karnych, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie ww. ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie tej ustawy.

Ponieważ w przedmiotowej sprawie jeden z wyroków dotyczących skazanego zapadał po 1 lipca 2015 roku a mianowicie w sprawie II K 699/15 należy rozważyć które przepisy czy ustawy „starej” czy „nowej” będą względniejsze dla skazanego. .

Taka analiza doprowadziła do wniosku, że korzystniejsze w przypadku skazanego będą przepisy w brzmieniu sprzed zmiany wprowadzonej przez ustawę z 20 lutego 2015 roku, o czym jednak poniżej.

Zgodnie z art. 569 § 1 kpk w brzmieniu ustalonym przez ustawę z 20 lutego 2015 roku , która to zmiana weszła w życie 1 lipca 2015 roku wyrok łączny może być wydany, jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby, którą prawomocnie skazano lub wobec której orzeczono karę łączną wyrokami różnych sądów. Warunki pozwalające na orzeczenie kary łącznej określa z kolei przepis art. 85 kk, który w znowelizowanym brzmieniu stanowi , że jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karą łączną .

Warunki , o których mowa w art. 85 kk w nowym brzmieniu w odniesieniu do kary pozbawienia wolności spełnione są , co do przestępstw objętych następującymi wyrokami :

-Sądu Rejonowego w J.z dnia 16 lipca 2014 roku **sygn. akt II K 289/14** za przestępstwo z art. 178 a § 4 kk popełnione w dniu 5 kwietnia 2014 roku na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności , która zarządzona została postanowieniem w sprawie II Ko 293/17 , którą to karę oskarżony będzie odbywał .

- Sądu Rejonowego w J.z dnia 7 listopada 2014 roku **sygn.akt II K 474/14 za** przestępstwo z art. 178a § 1 kk popełnione w dniu 14 czerwca 2014 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności , która została zarządzona postanowieniem w sprawie II Ko 704/16 , którą to karę oskarżony odbywa od 14 stycznia 2017 roku do dnia 23 czerwca 2017 roku;

- wyrokiem Sądu Rejonowego w J. z dnia 12 maja 2015 roku **sygn. akt II K 177/15** za przestępstwo z art. 244 kk popełnione w dniu 7 marca 2015 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby wynoszący 3 lata.

Nie spełniało natomiast przesłanek do objęcia wyrokiem łącznym skazanie na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczone wyrokiem Sądu Rejonowego w J. z dnia 1 marca 2016 roku w sprawie II K 699/15 , albowiem jak wynika z informacji z ZK P. k.10 T. P. karę z tego wyroku odbywał od dnia 19 maja 2016 roku do 14 stycznia 2017 roku , zaś wyrokiem łącznym , w myśl nowej regulacji, nie mogły być objęte kary w całości wykonane.

Ponieważ spośród orzeczonych wobec T. P. kar we wskazanych powyżej sprawach , które podlegają połączeniu , znajdują się kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania należy dokonać analizy tychże skazań w oparciu o przepisy art. 89 par. 1 ,1a i 1b kk .

I tak art. 89 par.1 kk w znowelizowanym brzmieniu stanowi , iż w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania sąd może warunkowo zawiesić wykonania kary łącznej w wymiarze nieprzekraczającym jednego roku , jeżeli sprawca w czasie

popelnienia każdego z tych przestępstw nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające do osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa.

W przedmiotowym wypadku ponieważ kara jednostkowa wymierzona w sprawie II K 289/14 wynosi 1 rok i 6 miesięcy i musiałaby ona stanowić dolną granicę wymierzonej kary łącznej, skoro Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej **z kar wymierzonych** za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie możliwie byłoby wymierzenie T. P. po połączeniu kar w sprawach II K 289/14, II K 474/14 i II K 177/15 kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania tym bardziej, że warunkiem koniecznym jest również, aby sprawca w czasie popelnienia każdego z tych przestępstw nie był skazany na karę pozbawienia wolności.

W związku z powyższym zastosowanie wobec T. P. ustawy „nowej” musiałoby skutkować wymierzeniem kary łącznej pozbawienia wolności przy czym w przypadku skazania ze sprawy II K177/15 przy przyjęciu, że miesiąc kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania równa się 15 dniom kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania.

W związku z powyższym Sąd uznał, że w przypadku skazanego T. P. oceniając całościowo dwie regulacje w odniesieniu do tego konkretnego przypadku stwierdzić należy, że ustawa stara jest względniejsza dla skazanego, albowiem na gruncie przepisów ustawy „starej” skazanie ze sprawy II K 177/15 nie podlega połączeniu, a zatem kara 1 roku pozbawienia wolności ze sprawy II K 177/15 nadal byłaby z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat, w przypadku jej nie zarządzenia.

Jeżeli natomiast chodzi o przepisy w brzmieniu sprzed zmiany wprowadzonej ustawą z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy –kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015 roku poz. 369) warunki pozwalające na orzeczenie kary łącznej określa przepis art. 85 kk, który stanowi, że jeżeli sprawca popelnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa.

W związku z tym przeanalizowano poszczególne wyroki skazujące T. P. w świetle przepisu art. 569 § 1 kpk i art. 85 kk.

Analiza taka prowadzi do wniosku, że warunki, o których mowa w art. 85 kk spełnione są co do następujących wyroków:

- wyroku Sądu Rejonowego w J.z dnia 16 lipca 2014 roku **sygn. akt II K 289/14**, którym T. P. został skazany za przestępstwo z art. 178 a § 4 kk popelnione w dniu 5 kwietnia 2014 roku na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 4 lata, grzywnę w rozmiarze 40 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości stawki dziennej na kwotę 20 złotych, orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat, orzeczono świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy postpenitencjarnej w kwocie 400 zł. przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego w J. z dnia 5 kwietnia 2017 roku w sprawie II Ko 293/17 zarządzono wykonanie warunkowo zawieszonych kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie II K 289/14, orzeczono, że wymierzona kara grzywny nie podlega wykonaniu, zaś kara pozbawienia wolności ulega skróceniu o 40 dni w zamian za uiszczone 40 stawki dzienne;

- wyroku Sądu Rejonowego w J. z dnia 7 listopada 2014 roku **sygn.akt II K 474 /14**, którym T. P. skazany został za przestępstwo z art. 178a § 1 kk popelnione w dniu 14 czerwca 2014 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 4 lata, orzeczono grzywnę w wymiarze 40 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych, w okresie próby oddano skazanego pod dozór kuratora oraz zobowiązano oskarżonego do powstrzymania się od nadużywania alkoholu, orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat oraz świadczenie pieniężne w kwocie 300 zł; przy czym postanowieniem z dnia 1 sierpnia 2016 roku w sprawie II Ko 704/16 zarządzono wykonanie kary 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie II K 474/14, na podstawie art.72 § 2 kk orzeczono, że

kara grzywny w wysokości 40 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości stawki dziennej na kwotę 20 złotych nie podlega wykonaniu, na podstawie art. 63 par. 1 kk na poczet zarządzonej kary pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 15 czerwca 2014 roku do dnia 16 czerwca 2014 roku, którą to karę oskarżony odbywał od 14 stycznia 2017 roku do dnia 23 czerwca 2017 roku.

Przechodząc do wymiaru kary łącznej orzeczonej w przedmiotowej sprawie stwierdzić należy, że bliskość czasowo poszczególnych czynów, podobny sposób działania skazanego, tożsamość naruszonych dóbr prawnych dał Sądowi możliwość odstąpienia przy wymiarze kary łącznej od zasady kumulacji.

Jednocześnie wymierzając skazanemu karę Sąd wziął również pod uwagę zachowanie się skazanego w zakładzie karnym.

Mianowicie skazany T. P. zdegradowany został z zakładu karnego półotwartego do zamkniętego i wycofany z zatrudnienia po ujawnieniu, że spożywał w pracy alkohol. Ponadto jak wynika z opinii z Zakładu Karnego przejawia on skłonności do nadużywania alkoholu, co z kolei uzasadniania wniosek, że prognoza kryminologiczno-społeczna jest negatywna.

Powyższa opinia w ocenie Sądu uzasadniania odstąpienie od zasady całkowitej absorpcji przy wymiarze kary łącznej.

Dlatego też na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 kk, art. 569 § 1 kpk w brzmieniu sprzed zmiany wprowadzonej ustawą z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy-kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015 roku, poz.369) w zw. z art.19 ust.1 powołanej ustawy Sąd kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone T. P. w wyroku Sądu Rejonowego w J. wymienionym w punkcie I (sygn. akt II K 289/14) oraz w wyroku Sądu Rejonowego w J. wymienionym w punkcie II (sygn. akt II K 474/14) połączył i jako karę łączną wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

Stosownie do treści art. 577 kpk na poczet wymierzonej w pkt. II kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył skazanemu T. P. okresy kary dotychczas odbytej w sprawie o sygn.akt II K 474/14.

Stosownie do treści art. 90§2 kk w razie orzeczenia za zbiegające się przestępstwa pozbawienia praw publicznych, zakazów lub obowiązków tego samego rodzaju, sąd stosuje odpowiednio przepisy o karze łącznej.

Dlatego też na podstawie art. 85 kk, art. 86§ 1 kk, w zw. z art. 90§2 kk w brzmieniu sprzed zmiany wprowadzonej ustawą z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy-kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015 roku, poz.369) w zw. z art.19 ust.1 powołanej ustawy Sąd orzeczone T. P. środki karne w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczone w wyroku Sądu Rejonowego w J. z dnia 16 lipca 2014 roku w sprawie sygn. akt II K 289/14 i w wyroku Sądu Rejonowego w J.z dnia 7 listopada 2014 roku w sprawie sygn. akt II K 474/14 połączył i jako łączny wymierzył mu środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat.

Podobnie jak w przypadku kar pozbawienia wolności Sąd odstąpił przy wymiarze środka karnego zarówno od zasady kumulacji jak i całkowitej absorpcji o czym zdecydowały te same względy, o których mowa przy wymiarze kary łącznej pozbawienia wolności.

Zauważyć przy tym należy, że przy zastosowaniu ustawy „nowej” połączeniu podlegały również orzeczone wyrokiem Sądu Rejonowego w J.z dnia 1 marca 2016 roku w sprawie II K 699/15 środki karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, co nie ma jednak wielkiego znaczenie przy ocenie względności ustawy skoro i tak T. P. zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych ma orzeczone tym wyrokiem dożywotnio.

Na podstawie art. 576 par.1 kpk Sąd orzekł, że w pozostałym zakresie nieobjętym wyrokiem łącznym wskazane w punkcie I i II sentencji wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu.

Ponadto na podstawie art. 572 kpk Sąd umorzył postępowanie w pozostałej części wobec braku warunków do wydania wyroku łącznego.

O wynagrodzeniu na rzecz obrońcy z urzędu Sąd orzekł na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku prawo o adwokaturze (Dz.U. Nr 16 poz. 124 ze zm.) ustalając jego wysokość w oparciu o § 14 ust.5 i § 19 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielanej z urzędu (Dz.U z dnia 3 października 2002 roku). Wysokość wynagrodzenia podwyższono o obowiązującą stawkę podatku VAT .

Na podstawie art. 624par. 1 kpk Sąd zwolnił T. P. od zapłaty kosztów sądowych, którymi obciążył Skarb Państwa. Skazany bowiem odbywa aktualnie karę pozbawienia wolności, a zatem uiszczenie kosztów sądowych stanowiłoby dla niego nadmierne obciążenie finansowe.